

A e derdhi Maria parfumin në këmbët e Jezuit?

Maria, e quajtur Magdalena, nuk është motra e Llazarit. I vetmi informacion që kemi për Maria Magdalenën është se ajo u çlirua nga shpirtrat e këqij dhe se ishte e pranishme në kohën e kryqëzimit dhe ringjalljes së Jezusit, duke shoqëruar nënën e saj, Marinë.

A e derdhi Maria parfumin në këmbët e Jezuit?

Narrative e ungjilltarit João

Ungjillori Gjon tregon se Jezusi, gjashtë ditë para festës së Pashkës, shkoi në qytetin e Betanisë, qytetin e Llazarit, i cili kishte vdekur për katër ditë dhe të cilin Jezusi e ringjalli nga të vdekurit (Gjoni 12: 1).

U ofrua një darkë dhe, si zakonisht, Marta shërbeu tryezën, në të cilën ishin Jezusi dhe Llazari, ndër të tjera (Luka 10:40; Gjoni 12: 2).

Në një moment të caktuar, gjatë darkës, në prani të dishepujve, Maria mori një arrátel [1] vaj të pastër nard, me shumë vlerë dhe vajosi këmbët e Jezuit. Pastaj ai vazhdoi të thante këmbët e Jezuit me flokët e tij, në mënyrë që shtëpia të parfumohej me erën e vajit (Gjoni 12: 3).

Kjo është e njëjta Mari që qëndroi te këmbët e Jezuit për të dëgjuar mësimet e tij, ndërsa Marta kujdesej për punët e

shtëpisë (Gjoni 11: 2; Luka 10:42).

Rrëfimet e ungjilltarëve Mateu dhe Marku

Ungjilltarët Mateu dhe Marku rrëfejnë një ngjarje të ngjashme, e cila ka të bëjë me një grua që derdhi një parfum, një veprim i ngjashëm me atë të kryer nga Maria, vëllai i Llazarit, megjithatë, kjo grua derdhi nardin në kokën e Jezuit dhe nuk i përdori flokët e saj për të thajeni

Ungjillori Mark e vendos ngjarjen në kohë si dy ditë para Pashkëve dhe të dy Mateu dhe Marku komplotojnë vendin si shtëpinë e Simon lebrozit (Marku 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

Ndryshe nga Gjoni, ungjilltarët Mateu dhe Marku nuk e regjistruan emrin e gruas, gjë që tregon se ajo ishte një e huaj nga rrethi i apostujve, pasi të gjithë e njihnin Llazarin dhe dy motrat e tij, Martën dhe Marinë.

Njohja e identitetit të personit ose marrëdhënia e tij me një tjetër, e cila është e njohur mirë, bën që narratorët të mos harrojnë të regjistrojnë emrin e personit. Ungjillori Gjon nuk e përmend emrin e gruas samaritane, sepse ajo i përkiste një populli që nuk komunikonte me hebrenjtë, ajo ishte një grua dhe një e huaj, prandaj, dishepujt nuk kishin asnjë afërsi me të. Ajo që shënoi gruan ishte origjina e saj, Samaria, dhe mosmarrëveshja midis samaritanëve dhe hebrenjve, ka mjaft rëndësi për rrëfimin (Gjoni 4: 7).

Narrative e ungjilltarit Lucas

Luka tregon një ngjarje tjetër, duke përfshirë Jezusin dhe një grua, kur një Fariseu e ftoi atë për të ngrënë. Kur Jezusi

ishte ulur në tryezë, iu afrua një grua e cila, duke qarë, i lau këmbët Jezusit me lot dhe i fshiu këmbët me flokët e saj; dhe pastaj puthi dhe vajosi këmbët e Jezusit me vajin që ishte në enë (Luka 7: 37-38).

Fariseu, duke parë këtë skenë, murmuriti, duke thënë: “Nëse ai do të kishte qenë një profet, ai do ta dinte kush dhe cila grua ishte ajo që e preku, pasi ajo është mëkatare” (Luka 7:39). Fariseu e njohte gruan dhe e etiketoi si mëkatare, por ungjilltari Lucas nuk e njohte dhe as emri i saj nuk do të ishte i rëndësishëm, pasi ajo nuk kishte asnjë lidhje me personazhe të tjerë të Dhjatës së Re.

Ungjijtë Sinoptikë

Ajo që mund të shihet nga leximi i ungjijve sinoptikë është se, gjashtë ditë para festës së Pashkës, Maria, motra e Llazarit, në qytetin e Betanisë, gjatë një darke, vajosi këmbët e Jezusit dhe i fshiu me flokët e saj. Më vonë, një grua tjetër, emri i së cilës nuk është zbuluar, në shtëpinë e Simon lebrozit, derdhi të njëjtin parfum në kokën e Jezusit, duke vajosur kështu trupin e tij (Mt 26: 7 dhe 12; Marku 14: 3 dhe 8).

Në rrëfimet e ungjilltarëve Mateu dhe Marku, Jezusi ishte në Betani, në shtëpinë e lebrozit Simon, kur një grua i derdhi një shishe parfumi të shtrenjtë në kokë. Veprimi i gruas shkaktoi indinjatë te dishepujt, të cilët pretenduan se parfumi ishte shumë i shtrenjtë dhe se mund t’u jepej të varfërve. Nga ana tjetër, Jezusi i qortoi dishepujt, duke theksuar ligjin (Ligji i Përtërirë 15:11), dhe se veprimi i asaj gruaje ishte paralajmëruesi i vdekjes dhe varrit të saj, dhe se ajo ngjarje do të raportohet kudo që të ndodhte ungjilli u njoftua (Mt 26: 10-13; Marku 14: 6-9).

Gjoni, në Ungjillin e tij, tregon se ngjarja ndodhi në Betani,

gjashtë ditë para Pashkëve, dhe se Llazari ishte i pranishëm. Ai tregon se Maria merr parfumin dhe vajos këmbët e Jezusit, duke i fshirë me flokët e saj, ndërsa Marta shërbeu tryezën, gjë që sugjeron që darka të bëhej në shtëpinë e Lazarit.

Maria, e quajtur Magdalena, nuk është motra e Llazarit. I vetmi informacion që kemi për Maria Magdalenën është se ajo u çlirua nga shpirtrat e këqij dhe se ishte e pranishme në kohën e kryqëzimit dhe ringjalljes së Jezusit, duke shoqëruar nënën e saj, Marinë.

“Dhe disa gra që ishin shëruar nga frymërat e liga dhe sëmundjet, Maria, e quajtur Magdalena, nga e cila dolën shtatë demonë” (Luka 8: 2).

Maria Magdalena, gjithashtu, nuk ishte gruaja mëkatore që lau këmbët e Jezusit me lotët e saj në shtëpinë e Fariseut, siç raportohet nga ungjilltari Luka. Nuk ka asnjë bazë biblike për ta konsideruar Maria Magdalenën si një prostitutë ose mëkatore ose, si motra e Llazarit.

Shën Gregori i Madh, i cili jetoi për gati 1500 vjet, ishte ai që gabimisht identifikoi Maria Magdalenën si “mëkataren” e Lukës 8, vargu 2, dhe si e njëjta Mari e Betanisë, motra e Lazarit.

Marías

Ungjillori Gjon e bën të qartë se gruaja që vajosi këmbët e Krishtit në Betani gjatë një darke ishte Maria, motra e Llazarit (Gjoni 11: 2). Nuk ka gjasa që ungjilltari të ketë gabuar në lidhje me identitetin e personit që vajosi këmbët e Krishtit dhe u tha me flokët e tij, pasi ai i njihte të dy: Marinë, motrën e Llazarit dhe Maria Magdalenën, kështu që rrjedh se gruaja që vajosi këmbët e Jezusit është jo Maria Magdalena.

Ungjillori Lucas, pasi rrëfeu episodin e gruas që, në shtëpinë e një fariseu, lau këmbët e Jezusit me lot dhe i fshiu me flokët e saj, i referohet Marisë Magdalena si një ndjekëse e Jezusit, me gra të tjera. Prandaj, ungjilltari Lucas e njihte Maria Magdalenën dhe nuk ka asnjë arsye pse ai e harroi emrin e saj, nëse gruaja që i lau Jezusit këmbët me lot ishte me të vërtetë Maria Magdalena.

Vlen të përmendet se ngjarja e rrëfyer nga mjeku i dashur ndodhi rreth Galilesë dhe, në një kohë tjetër të Pashkës, konkretisht Pashkës që i parapriu vdekjes së Krishtit. Pashka e fundit raportohet vetëm në kapitullin 22, ndërsa historia e gruas që i dha ujë këmbëve të Jezuit u raportua në kapitullin 7 të ungjillit të Lukës.

Pavarësisht nga ngjashmëritë midis historive të rrëfyera nga ungjilltarët, rrëfimet e Mateut dhe Markut i referohen të njëjtës grua e cila, nga ana tjetër, nuk është Maria, motra e Llazarit dhe as mëkatarja e raportuar nga Lucas.

Dallimet midis historisë së transmetuar nga Mateu dhe Marku, që rrëfejnë Luka dhe Gjoni, sugjerojnë që historia e shkruar nga Mateu dhe Marku ka të bëjë me një grua të panjohur për apostujt. Ajo derdhi balsamin e çmuar mbi kokën e Krishtit, ndërsa dy gratë e tjera, Maria, motra e Llazarit dhe mëkatarit, vajosën këmbët e Krishtit.

Mateus dhe Marcos nuk i referohen personit të Lazarit, pavarësisht nga rëndësia e tyre historike, dhe as nuk i referohen Marisë, motrës së Lazarit, një grua shumë e njohur për dishepujt.

Megjithëse Jezusi ishte në Betani, i populluar nga Maria dhe motra e saj Marta, Jezusi po darkonte në shtëpinë e Simon lebrozit dy ditë para Pashkëve, dhe jo gjashtë ditë, siç na thotë ungjilltari Gjon.

Gruaja që është pjesë e rrëfimit të Mateut dhe Markut nuk i përdori flokët e saj për të tharë këmbët e Jezusit, ajo

thjesht derdhi parfumin, gjë që çon në përfundimin se nuk ishte Maria, motra e Lazarit dhe madje as Maria. Magdalena, i cili ishte i njohur për dishepujt.